ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Romania for Christ

Decembrie 2015 - Martie 2016

Buletin de informare, încurajare la misiune și sprijin pastoral
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523

Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s'a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, - pentrucă era din casa și din seminția lui David, să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.
Pe când erau ei acolo, s'a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într'o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.
(Ev. Luca 2:3-7)

Blând și Dulce

„Și după cutremurul de pământ, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blînd și supțire” (I Împărați 19:12).

Stând pe locul de lansare în zbor, albina pare a nu face nimic. Dar ea nu pleacă la întâmplare, ea verifică pachet după pachet, vânturile care aduc cu ele ceva dulce. Printre toate informațiile vitriolice ea caută o adiere blândă (blândă și dulce). Iar când îi simte parfumul pleacă în cautarea sursei care produce o asemenea bunătate.

Proorocul Ilie când era la culmea dezamăgirii lui, nemulțumit de el însuși, printre toate furtunile care au trecut pe lângă el, a descoperit o adiere nemaiîntâlnită, era blândă și dulce. Aceasta i-a schimbat drumul.

La vremea îndurării cea mai minunată stea, din întreaga creație, și-a luat drumul înspre noi, condensându-se în infinitul mic, alunecând pe-o rază în lumea noastră în care domnește moartea și întunericul, cu hotărârea de a da o direcție nouă omenirii. Puțini au crezut atunci că o luminiță așa mică va birui întunericul, va biruii moartea la ea acasă, și va intra triumfătoare în slava ce o avea înainte de a exista lumea. Nașterea Mântuitorului e un fenomen unic, e o taină ascunsă din veșnicii. Ea deschide drumul omenirii spre Împărăția vieții veșnice, ea oferă fiecărui om șansa să părăsească întunericul, moartea, și să se înscrie pe lista celor ce vor să călătorească spre noi țărmuri.

Crăciunul nu este o poveste cu un moș. Crăciunul pentru noi înseamnă oamenii noi, El în noi și noi în El. Mântuirea e asigurată fiecărui om (Ioan 3:16). Zilnic în Cer se înregistrează noi nume. Ești sigur că numele tău e acolo? Poți fi înscris în toate registrele lumii, dar este unul singur care conține pe cei salvați de la moarte. Dacă n-ai găsit până acum unda vieții, caută pe întreaga planetă țesută cu multe informații, un *susur blând și subțire.*

Păienjenișul chemărilor este enorm, dar vestea Evangheliei Domnului Isus e unică: *„Bate și ți se va deschide!”* (Matei 7:7). Toți călătorii sinceri au găsit acest drum. Acum e rândul tău.

Drumeție bună, spre Țara fără moarte și tinerețe fără bătrânețe.

Stuparul

ROMÂNIA PENTRU HRISTOS
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523
„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său!” (Luca 10:2)

Lucrați pentru ce rămâne

„Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea, care rămâne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică Însuși Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui” (Ioan 6:27).

Am scris mult în viață, dar ce scriu acum îmi este greu și mie să scriu și vouă să aplicați în viață. Și totuși eu trebuie să scriu, iar voi e bine să luați seama și să aplicați. Duhul Sfânt să vă dea lumină și putere de înfăptuire. Altfel veți plânge amarnic. Sunt cuvintele Domnului, citite, dar nu sunt trăite. Și mă întreb: Câți robi ai Domnului vor cugeta și vor schimba macazul?

Cei mai mulți dintre binecuvântații copii ai Tatălui ceresc și părtași ai „moștenirii sfinților în lumină”, trăiesc și lucrează ca și mai înainte de nașterea din nou. Ba poate chiar mai mult, căci sunt cinstiți la locul de muncă, și doresc să fie bine plătiți, ca să se îmbogățească în cele vremelnice, uitând de cele veșnice. Solomon a scris: *„Toată truda omului este pentru gura lui, și totuși poftele lui nu i se împlinesc niciodată”* (Ecl. 6:7). Nu e așa și la tine? Bogatul care le avea pe toate din belșug, se gândea să-și mărească hambarele, Domnul Isus i-a zis, „Nebunule”. El a lucrat, dar numai pentru cele trecătoare, nimic pentru cele veșnice. Dar tu? Dar tu?

În alt ogor, în altă glie,
Să semănăm sămânța vie —
Al Evangheliei cuvânt
Cu Domnul într-un legământ,
Și roade țarina să dea,
Cât vremurile vor ținea,
Și-ntreaga veșnicie…

Există lucruri care rămân, pe care focul nu le arde și hoții nu le fură. În Evanghelia după Luca 12:33 este scris: *„Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc”* dar câți caută azi așa pungi? Venirea Domnului e mult mai aproape decât gândim. Și eu și tu ne vom prezenta înaintea Lui ca să primim răsplata. Dar pentru ce anume? Ce ai lucrat pe pământ pentru veșnicie? Nimic, nimic, nimic. Și tu, ca și neamurile, te-ai trudit pentru foc (Ieremia 51:58).

Când în Moab au mers lucrurile rău, ni se spune că și-au mutat averile dincolo (Isaia 15:7). Citiți textul din Matei 25:31-46. Domnul Isus spune că binecuvântații copii ai Tatălui ceresc au servit pe alți frați ai Domnului Isus, i-au vizitat la spital, în temniță, au îmbrăcat pe cei goi, au hrănit pe cei flămânzi. Evanghelistul Moody istorisea cum pe vremea

când era el copil, mama sa, o văduvă săracă cu șapte copii, într-o seară le-a împărțit toată mâncarea, și pe neașteptate le-a sosit un cerșetor flămând, iar mama nu mai avea nimic să-i dea. Atunci mama a adus o farfurie goală și a rugat pe copii ca din porțiile lor fiecare să dea străinului câteva linguri, și în felul acesta și străinul a fost părtaș cu ei la masă. Ai avut tu la masa ta, nu rudele sau prietenii tăi, ci pe străini, frați ai Domnului Isus? Ai îmbrăcat tu un copil orfan? Ai ajutat tu pe o văduvă să aibe căldură pe timpul iernii? Ai ajutat pe frații misionari să facă lucrarea Împărăției lui Dumnezeu? Ai salvat tu vreun suflet de pe cărările păcatului?

Oprește-te și cugetă adânc: Pentru ce vrei să primești răsplata veșnică? Sunt ani de zile de când tu cunoști Calea Domnului, ai avut mare har, dar nu cumva ai zădărnicit tu harul lui Dumnezeu? Tu știi că cel ce a primit un talant, nu l-a risipit, ci doar n-a lucrat cu el, și a fost aspru sancționat. Vrei pierzarea? Eu strig alarma pentru tine și pentru mulți. Marele Împărat ne spune prin Scripturi: ***Lucrați pentru ce rămâne!***

Bătrânul frate Pitt

Cu prilejul Sărbătorii Nașterii după trup a Domnului nostru Isus Hristos, colectivul de lucru al Societății Misionare „România pentru Hristos” vă urăm tuturor bucurii sfinte, cu revărsări de har, fericire și prosperitate din partea Părintelui nostru ceresc.

Îngerii de pe câmpia Betleemului ne-au dat tema cântărilor noastre, „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!” Păstorii ne-au învățat că la Domnul se merge în grabă și cu bucurie. Iar magii ne învață că la Domnul trebuie să venim cu daruri, că El merită să fie cinstit cu închinarea ființelor noastre. Așa să ne ajute Dumnezeu să fim și noi astăzi: un popor unit lângă Mântuitorul nostru, un popor plin de râvnă pentru fapte bune și gata să împlinească porunca iubirii lui Dumnezeu, un popor care are imnuri de laudă și preamărire pentru Domnul, gata pentru orice lucrare bună.

La fel, Anul Nou în care vom intra cu ajutorul Domnului, să fie un an de har, de roade binecuvântate, în așteptarea venirii Lui pe nori!

Stâlpul și Temelia Adevărului

„Caută să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu că un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie ruşine, şi care împarte drept Cuvântul adevărului.” (II Timotei 3:15)

Astăzi este așa de mare nevoie de oameni ai lui Dumnezeu, care să știe cum să se poarte în Biserica lui Dumnezeu, sau mai bine zis, cum să poarte de grijă de Biserica vie a Domnului Isus, care este Stâlpul și Temelia adevărului.

În vreme proorocului Amos, Cuvântul Domnului îi avertiza pe cei din poporul lui Dumnezeu, spunându-le: „Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion” (Amos 6:1). Duhul lui Dumnezeu I se adresează lui Timotei și-i subliniază două mari adevăruri, și anume:

1. Biserica este a lui Dumnezeu și este stâlpul și temelia adevărului.
2. Importanța purtării Lui de grijă în Biserica lui Dumnezeu

Am trăit mai bine de 20 de ani în Bay Area și în toți acești ani m-a izbit în fiecare zi atât prin arhitectură cât și prin felul în care era luminată de afară în timpul nopții, o clădire foarte impunătoare, și anume Templul Mormonilor. Era așezată în așa fel încât de oriunde ai fi fost în zona San Francisco/Oakland, nu puteai să n-o vezi. În luna Decembrie, când aniversau și ei Nașterea Domnului Isus, erau însă aprinse și luminile dinăuntru, și atunci abia puteai să realizezi complexitatea și frumusetea clădirii.

Există însă o clădire duhovnicească, care nu are egal nici pe pământ nici în Cer, Biserica Dumnezeului celui viu, despre care Duhul îi vorbește lui Timotei prin apostolul Pavel și îl instruiește în privința felului în care trebuie să aibe grijă de ea. Purtarea de grijă în Casa lui Dumnezeu, care este Biserica lui Dumnezeu, constă pentru Timotei și pentru fiecare din noi în câteva lucruri, și anume:

I. Tu ești în Biserica lui Dumnezeu: Ai grijă să trăiești întotdeauna în lumină.

Trăieste în lumină fiindcă te privesc cei de afară. Ei te cunosc, știu că tu ești unul din cei ce sunt înlăuntrul bisericii, și privesc cu deosebită atenție la viața ta. Dumnezeu ți-a dat putere să fi lumina lumii. Despre lumina aceasta a vorbit El când a spus că „tot așa să lumineze și lumina

voastră înaintea oamenilor..." Nu suntem noi constructorii acestei „clădiri", care este de origine cerească, dar noi suntem chemați să fim cărămizi vii la rândul nostru în generația noastră, pietre vii în zidirea bisericii, și prin noi se vede frumusețea Bisericii. Lumina noastră scoate în evidență complexitatea „Clădirii", forma cerească unică, culoarea albă și unicitatea fiecărei pietre așezate în zidul clădirii, și desigur se vede și liantul care ne unește pe toți.

Trăiește în lumină fiindcă te privesc cei dinlăuntru. Da, și cei dinlăuntru se uită la mine și la tine și la felul în care tu te porți și vor da importanța pe care o dai tu Bisericii lui Dumnezeu, vor privi la lucrurile și la lucrările lui Dumnezeu în felul în care vor vedea că le prețuim noi.

Mi-aduc aminte că am auzit o soră tânără care nu mi-a plăcut cum vorbea despre comitetul bisericii, și chiar atunci Domnul mi-a pus pe inimă să-i spun în fața aceleași audiențe: „Te sfătuiesc să dai aceeași importanță comitetului bisericii, importanță pe care ai vrea s-o aibă acest comitet când va veni vremea ca soțul tău să facă parte din comitetul acesta al bisericii".

Trăiește în lumină, și nu uita că întotdeauna viața ta vorbește despre tine, despre Biserica lui Dumnezeu și despre Dumnezeul Bisericii, astfel că mărturia pe care o depui poate să aibe consecințe unice pentru multe suflete care traiesc în jurul tău.

Trăim o vreme în care se pocăiesc oameni în sate și cătune, și se deschid noi puncte de misiune chiar în casele lor. Este o nevoie extraordinară ca să susținem lucrători pentru aceste tinere vlăstare, fiindcă au nevoie să învețe de la oameni ca Timotei, cum să se poarte ca mădulare în Biserica Dumnezeului celui viu.

II. Tu ești în Biserica lui Dumnezeu: Dă importanță împărțirii resurselor Adevărului pentru fiecare mădular.

Resursele de care are nevoie Biserica sunt venite de sus și Dumnezeu nu acceptă foc străin în Biserica Sa.

Poartă-te în așa fel ca prin purtarea ta fiecare mădular să fie conștient în fiecare clipă că Biserica este „Proprietatea lui Dumnezeu". Biserica este a lui Dumnezeu, este Proprietatea Lui, și a fost cumpărată de El prin sângele Domnului Isus Histos, pe care Tatăl L-a rânduit să fie Capul Bisericii. Nimeni nu poate să facă ce vrea și cum vrea în Biserica Lui.

Poartă-te în așa fel ca prin purtarea ta fiecare mădular să fie conștient de prezența lui Dumnezeu. Biserica se bucură de această resursă fără egal de a avea în mijlocul ei, în orice moment și în același timp, pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt.

Folosește Cuvântul lui Dumnezeu drept singura autoritate și cu intenția pe care a avut-o marele Autor. Resursele Cuvântului sunt suficiente ca să acopere toate nevoile și toate trebuințele de orice fel ale

fiecărui mădular în parte.

Ai grijă că toate resursele harului să ajungă la toate mădularele bisericii, potrivit cu nivelul de creștere. Veghează ca nici un suflet să nu rămână flămând.

Când Moise a vorbit poporului în Egipt și le-a descris planul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că „aspra robie la care îi supunea Faraon îi împiedeca să asculte. „Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar desnădejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împiedicat să asculte pe Moise" (Exod 6:9). Grija fiecaruia dintre noi este să înlesnim prin tot ce putem ca resursele haului să ajungă la frații noștrii, asa cum se îngrijește o mamă ca fiecare din copiii ei să nu sufere cumva de foame, ci să fie părtași la masa familiei.

III. Tu ești în Biserica lui Dumnezeu: Dă importanță folosirii resurselor Adevărului de către fiecare mădular în parte.

Urmărește efectul Cuvântului asupra mădularelor. Un mădular sănătos este gata:

- să primească cu bucurie Cuvântul sădit în el.

- să se lase îndreptat de Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus îi condamnă pe cei din vremea Lui și le spune: „V-am cântat din fluier și nu ați jucat, v-am cântat a jale și nu ați plâns, " lucru care arată că aceștia nu erau din oile Lui.

- să devină gazdă a Cuvântului sfânt. „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea". (Coloseni 3:16).

Atenționarea aceasta, „să știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu," este pentru noi pentru fiecare în parte. Dumnezeu ne-a dăruit această binecuvântare, binecuvântarea de a trăi cu grijă în Sion, grijă de a trăi cu grijă, grijă de a fi la îndemâna Duhului pentru cei ce prin rânduiala lui Dumnezeu depind de noi, sau privesc la noi sau vor să învețe de la noi cum să devină sau cum sa trăiască viața de copii ai lui Dumnezeu.

Susținerea de lucrători în România are în vedere tocmai această mare nevoie care trebuie acoperită, și anume, credincioșii din bisericile nou plantate să fie învățați cu de-amănuntul printr-o trăire practică, și prin resursele harului, cum să se poarte în Biserica Dumnezeului celui viu, „Stâlpul și Temelia Adevărului".

Doamne, Te rugăm să continui să ne înveți pe fiecare dintre noi, să ne înveți în mod proaspăt, să ne înveți cum să arătăm purtarea de grijă în Biserica Ta, în diferite situații și împrejurări, pentru ca cei dinlăuntru și cei de afară să poată vedea în ea întodeauna, să vadă ceeace trebuie să vadă și anume că Biserica Ta este Biserica Dumnezeului Celui Viu și că va rămâne pentru todeauna, Stâlpul și Temelia Adevărului. Amin.

Costel Cristea

Lucrăm pentru slava Mântuitorului

Vă prezentăm în sumar câteva date dintr-un raport de activitate de pe câmpul de lucru, și care cuprinde activitatea obișnuită a lucrătorilor pe care îi susținem în câmpul Evangheliei.

Mulțumesc Domnului pentru ajutorul dat în slujirea Sa. Am avut posibilitate să slujesc astfel:

- Duminica primă și a treia din lună sunt la Solca;
- În fiecare zi de Joi de la ora 15:30 la 16:30, am un grup de Studiu Biblic în localitatea Poeni Solca.
- Duminica a doua și a patra sunt la Ilisești;
- A doua și a patra duminică și în fiecare duminică între serviciile de biserică,15:00-16:30 ne întâlnim în Stroești la familiile de prieteni care doresc să învețe din Scriptură; facem studii biblice, cântări, întrebări și răspunsuri, și la încheiere cu rugăciune.

- Miercuri la Ilisești, slujesc și la Căminul „Victor”, apoi continui vizitele și câteva mici studii biblice în case unde avem familii care deja se roagă, cântă împreună cu noi ca la biserică. Acest mod de slujire dă rezultate pentru că ei se obișnuesc cu slujirea pe care noi o desfășurăm chiar și în case, întocmai ca la Casa de rugăciune a bisericii.

Slăvesc pe Dumnezeu pentru momentele de părtășie din localitățile amintite. Mulțumesc Domnului pentru cei de la Căminul de Bătrâni din Ilisești care se adună miercuri împreună cu noi la ascultarea Evangheliei, la cântare și rugăciune. Ei vin cu dorințe de cântări pe care le cântăm împreună și cu întrebări puse după mesajul din Evanghelie.

Mulțumim pentru statornicia celor din Poeni-Solca, grupul celor trei familii cu care continui să fac studii biblice. Dumnezeu a început să lucreze în viața lor și participă la slujbele bisericii, unii chiar se roagă, cântă și citesc din Biblie la Școala Duminicală.

Urmare în pagina 13

O Veste Bună în Întuneric

„În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul...” (Luca 2:8-10).

Erau niște oameni simpli, păstori de pe colinele Betleemului două milenii în urmă. Parcă termenul de ciobani li s-ar potrivi și mai bine. Întunericul din jurul lor în noaptea aceea era foarte comun lor dar acel întuneric natural se amplifica cu întunericul vremurilor. Începuseră să se obișnuiască de acum și cu un guvern străin lor, cu soldați romani pretutindeni. Grija și treaba lor era să crească oile, să plătească cotele când veneau colectorii și taxele care erau tot mai mari, tot mai multe și mai grele. Taxele tot mai sufocante erau și guvernul era și este tot un „monstru de sub pat” fie că este străin fie că este domestic. Când ciobanii își făceau aceste socoteli, în mintea lor, în întunericul de afară, în sufletul lor se înscăuna tot mai mult un alt fel de întuneric, întunericul disperării, al desnădejdii, descurajării, al încercărilor zilnice. Un întuneric specific naturii umane, de oriunde și din orice vreme. Întunericul unde Dumnezeu nu este, unde El lipsește. S-ar putea foarte bine că situația lor să nu fi fost cu mult diferită de a noastră, de a mea și a ta, atunci când ne lăsăm controlați de evenimentele externe, atunci când nu Îl avem pe Dumnezeu cu noi. Marea surpriză a păstorilor a constat, cred, în faptul că Dumnezeu i-a găsit acolo la oile lor atunci când ei nici nu se așteptau. Căci în dragostea lui mare, de la bun început, El l-a căutat pe Adam în grădină.

În noaptea aceea s-a întâmplat ceva neobișnuit pentru păstori. Dumnezeu, care a știut frământările și nevoile lor, i-a căutat acolo la

stâna lor și a trimes la ei un înger al Lui și întunericul a dispărut. ”Slava Domnului a strălucit împrejurul lor” și s-a făcut lumină. Prima reacție a lor, ca și a noastră, atunci când ne confruntăm cu Divinul este să ne înfricoșăm, să ne speriem. Aceasta este o reacție naturală, firească, normală. este reacția păcătosului față în față cu Dumnezeu. Păstorii s-au înfricoșat foarte tare atunci când întunericul lor a fost spart de o lumină strălucitoare și de o prezență divină.

„Nu vă temeți căci vă aduc o veste bună,” a fost vocea auzită de ei în întunericul acelei nopți. Ei aveau nevoie de o veste bună așa cum și noi avem nevoie astăzi. Lumea de astăzi este predominată de vești rele. Cu câteva zile în urmă am pornit televizorul cu gândul că poate mai aud vreo veste bună și am găsit în schimb imagini ale tragediei de la Paris în urma acelui atac terorist. Lumea de astăzi este terorizată și are nevoie de vești bune. Noi avem chemarea să fim purtători de vești bune. Vestea bună transmisă de înger păstorilor era aceea descrisă de Isaia: *”Totuși întunericul nu v-a împărății veșnic pe pământul în care acum este necaz... Poporul, care umbla în întuneric, vede o mare lumină... Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui ...”* (Isaia 9:1,2,6) Pentru păstorii aceia vestea bună adusă de înger conținea ceva ce ei așteptau de mult timp și anume venirea lui Hristos, Mântuitorul, a lui Mesia care le va reda identitatea ca popor, ca națiune, care-i va elibera și le va aduce mântuirea. Acea veste și acea realitate urma să fie o bucurie pentru tot poporul, din toată istoria omenirii. Pentru noi, acea veste bună, în mijlocul întunericului nostru, este faptul că Copilul care ni s-a născut este ”Emanuel, Dumnezeu cu noi” (Matei 1:23). De aceea, vestea bună este pentru mine și pentru tine, pentru noi toți. Da, lumea este în întuneric și necaz, dar Dumnezeu este cu noi și prezența lui ne dă pacea și ne asigură biruința.

Aș vrea să actualizăm puțin această istorioară și să ne punem noi în locul păstorilor. Când „păzim oile noastre”, care este întunericul care ne înconjoară? Care este întunericul din noi? Nu putem să fim „Lumina lumii” atâta timp cât nu avem lumina în noi. Este acea veste bună care se aude în întuneric, o veste bună și pentru tine? Vestea cea bună, pentru noi, a devenit ceva destul de banal, ca o tradiție, mai mult simbolică decât reală. Păstorii și-au lăsat oile acolo în câmp și s-au dus să verifice pentru ei, ceea ce li s-a spus, acea veste bună, să se convingă, să vadă, să experimenteze și astfel să se bucure. Păstorii au devenit interesați și preocupați de acea veste bună. Astfel vestea bună a început să aibe efect asupra lor și asupra vieții lor.

Fie ca acea veste bună să devină o realitate și bucurie pentru mulți din aceste zile când lumea noastră este răvășită de prezența și acțiunea răului care lucrează tot mai intens în fii întunericului. Fie ca acea lumină să strălucească și astăzi și prezența lui Dumnezeu să se vadă tot mai mult printre noi și în noi.

Zach Ploscaru

Gânduri de sărbătoare

Anul acesta au început din Noiembrie să apară ceștile roși de hârtie la Starbucks. Se apropie Crăciunul… Unii zic că noi creștinii ne-am simțit ofensați că ceașca lor de hârtie este doar roșie, simplă, și că lipsesc simbolurile Crăciunului de pe ceașcă. Care simboluri? Omul de zăpadă, sau pomul lui Charly Brown, sau steluțele de zăpadă? Compania aceasta nu a sărbătorit adevărata sărbătoare niciodată. Dar n-am auzit de la vreun credincios să fie ofensat… și posibil că nici n-a zis nimeni nimic, și că au născocit tot oamenii companiei povestea asta ridicolă ca să vorbim toți despre ei și să le facem reclamă.

Dar acum o intrebare serioasă…dacă ei nu sărbătoresc adevărata sărbătoare…atunci cine o sărbătorește? Și cum?

Sunt tot felul de simboluri ale Crăciunului…Noi cei credinciosi am adăugat noi înșine o grămadă de lucruri, și acum ne mirăm că cei din lume au continuat ceea ce am început chiar noi. Diavolul se foloseste de toate metodele posibile să ne facă să deviem de la adevăr. Are și experiență berechet, că o face încă din Grădina Edenului… și a avut timp să se specializeze.

La fiecare Crăciun încerc să mă reîntorc la evenimentele primului Crăciun. Să mă concentrez la elementele care au fost alese de Dumnezeu… la oamenii aleși de El ca să fie prezenți la sosirea Fiului Lui pe pământ. Este atât de atipic felul în care gândește Dumnezeu. Atât de diferit de logica noastră. Unde ne-am fi plasat noi copilul? Desigur, am fi găsit cel mai moale, cel mai curat, cel mai comfortabil culcuș. Imaginea ieslei este pictată, sculptată, cusută, reprezentată în fel și chip (de noi bineînțeles), în culori vii atrăgătoare și în decor minunat. Cât de departe de adevăr însă… Am fost în câmpia Bethleemului. Nimic atrăgător… atâta doar că erau mulți bolovani, teren pietros… clima aspră și când era frig păstorii se ascundeau prin peșterile care există din abundență în acest decor banal.

Păstorii, primii oameni aleși de Dumnezeu să vadă Pruncul de origine dumnezeiască, erau clasa de oameni cea mai disprețuită. De obicei se ocupau cu păstoritul de mici copii, și ne amintim cu ocazia aceasta și de David, un alt copil ales de Dumnezeu pentru cea mai înaltă

poziție socială în Israel, tot păstor la oi. Oamenii aceștia erau departe de societate, nu știau mare lucru ce se întâmplă prin cetăți și printre cei cu vază. Umblau prin pustișaguri căutind pășuni mai bune pentru oi. Aceștia au fost oamenii pe care i-a ales Dumnezeu să admire și să se bucure de micul Prinț al Cerului în primele Lui ceasuri de viață pe pământ.

Asculți astăzi la câte unii predicând cu mândrie și făcând declarații pompoase, de ai zice să stau la braț cu proroocii și cu sfinții apostoli. Dar oamenii aleși de Dumnezeu sunt umili (nu proști, și nu cu o umilință prefăcută), sunt oameni conștienți de poziția lor. Ei au cunoscut pe Dumnezeu și și-au văzut micimea. Cei care se tot umflă în pene nu și-au văzut decât chipul în oglindă, și încă una din oglinzile acelea care măresc imaginile.

De la leagăn și până la înălțarea la Cer, Domnul Isus a căutat și S-a atașat, și S-a ocupat de oamenii de rând, de oamenii simpli, de oamenii real constienți de pozitia lor. Dacă ești unul dintre aceștia, te asigur că Domnul Isus S-a coborât din cer și pentru tine și ai și tu motive să sărbătorești Crăciunul, Nașterea Lui, sosirea Lui în rândul nostru cu scopul să ne iubească până la cruce, să ne învețe până la Dumnezeu, și să ne răpească până la Cer în ziua revenirii Lui. Și în spiritul acestei sărbători îți doresc o reînnoire a credinței tale în Acest Isus care nu mai este un prunc neputincios în brațele omenirii, ci un Dumnezeu puternic care ține omenirea în brațe.

Sărbători Binecuvântate!

Rodica Boțan

Urmare din pagina 9

Avem și alte situații cu care ne confruntăm:

- Avem familii plecate la lucru în Germania, Italia. Ne rugăm zilnic pentru ei, să nu neglijeze rugăciunea și citirea Bibliei.

- Continuăm slujirea într-o nouă misiune în comuna Stroești unde se vede că oamneii sunt interesați în Cuvântul lui Dumnezeu. Le-am dat câteva Bibli, o carte de cântări, și urmează să mai cumpărăm.

- Ținem întâlniri în casa unei familii în fiecare duminică cu un grup de frați din Biserica Baptistă din Ilisești, începând cu ora 15:00. Locul este central. Doresc ca Dumnezeu să-i protejeze de atacurile satanei. Slăvit să fie Domnul pentru ajutorul dat până aici!

Cerem protecția Domnului zilnic să fim în voia Lui. Dumnezeu să ne protejeze de atacurile celui rău, să fim sănătoși spiritual și fizic împreună cu soția, copiii, nepoții, strănepoții, ca să fim mereu la dispozitia lui Dumnezeu. Nu uităm zilnic să mulțumim Domnului pentru organizația aceasta prin care avem condiții de slujire, datorită suportului financiar de care beneficiem lunar. Ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă dăruiască sănătate fizică și spirituală. (G.G.)

Zbor plăcut

„ Anii vieţii noastre se ridică la şaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari, la optzeci de ani; şi lucrul cu care se mândreşte omul în timpul lor nu este decât trudă şi durere, căci trece iute, şi noi zburăm. Dar cine ia seama la tăria mâniei Tale şi la urgia Ta, aşa cum se cuvine să se teamă de Tine? Învaţă-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înţeleaptă!” (Psalmul 90:10-12).

Deseori aud expresia „ce repede zboară timpul” — și drept e că așa ni se pare, că timpul zboară. Să fie însă oare așa? Psalmistul ne uimește parcă, afirmând că de fapt „noi zburăm”. Cu fiecare sfârșit de Decembrie și început de Ianuarie vorbim mai mult despre timp și despre trecerea anilor. În realitate de fapt noi trecem și ne trecem ca o lumânare ce se topește. Dacă așa stau lucrurile, că noi trecem și aspectul acesta e implacabil și ireversibil, ce ne mai rămâne de făcut? Doar să asistăm resemnați la trecerea noastră prin ani? Cei mai mulți rămân doar cu atât… se trec. Cei ce cunosc Cuvântul lui Dumnezeu însă sunt chemați la mai mult: odată cu trecerea prin ani să dobândim o inimă înțeleaptă. Psalmistul are o rugăciune interesantă: „Doamne, învață-ne să ne numărăm bine zilele, că să căpătăm o inimă înțeleaptă!”

În ultima vreme am fost tare preocupat de a dobândi o inimă înțeleaptă și deci mai multă înțelepciune, și am căutat să alerg la Solomon să văd ce-a făcut el de a ajuns un geniu, și vă mărturisesc faptul că sunt gelos pe Solomon. Ce extraordinar… te duci la Gabaon, aduci jertfe Domnului, apoi adormi și te trezești înțelept, foarte înțelept, nemaipomenit de înțelept. Ce bine ar fi ca și azi Dumnezeu să ne mai „viziteze” în somn și să ne dea opțiunea de a-I cere ceva. Dar poate că nu ne mai vizitează Dumnezeu în somn fiindcă nu mai avem un Gabaon, și jertfele noastre nu sunt așa generoase ca ale lui Solomon. Dar dacă aș putea să-I cer ceva, eu I-aș spune: „Doamne, dă-mi te rog înțelepciune...”, că am citit că Solomon a cerut înțelepciune și L-a surprins pe Dumnezeu, când avea pregătit pentru el bogăție și faimă, așa că le-a primit pe toate. Dar tot de aici învăț că atunci când Dumnezeu îmi dă harul să-I cer ceva special, El e impresionat de altruism și atunci devine mai generos decât aș crede.

Solomon nu s-a grăbit să ceară cu gândul la el ci cu gândul la Domnul, la poporul Lui, se gândea că în slujba lui să-L onoreze pe

Domnul judecând cu dreptate. Ce frumos când ceri ceva, să te gândești la El și nu la tine. Acum am înțeles cum se capătă o inimă înțeleaptă. Socotesc bine zilele gândindu-mă la El, adică la Împărăția Lui, și dobândesc înțelepciunea.

Pentru a fi înțelept trebuie deci să socotesc, dar nu cât a trecut ci cât a mai rămas. Dar te întrebi poate, cât ți-a mai rămas? Păi, simplu, vezi ce vârstă ai și scade-o din 70 sau 80 dacă te crezi tare; și cu ce ți-a mai rămas hotărăște să dai Domnului, adică să faci tot ce vezi pe Domnul făcând. Doar așa dai valoare trecerii tale, și despărțiți de Domnul nu putem face nimic (Ioan 15:22). De fapt multe putem face, însă ce ne spune Domnul Isus aici e că fără El tot ce facem e egal cu zero.

Te invit dragul meu cititor ca acum la cumpăna dintre ani să te hotărăști să cauți pe Domnul, să te preocupi de Împărăția Lui mai mult decât de împărăția ta, și să vezi ce-ți cere astfel ca ce ți-a mai rămas să trăiești cu El și pentru Împărăția Lui.

Eu îmi doresc mult înțelepciunea și de aceea ce mi-a mai rămas aș vrea să fie trăit în El, cu El și pentru El. Pentru scopul acesta, m-am hotărât să petrec mai mult timp cu El, să-I ascult vocea și să-I respect Cuvântul, și făcând așa, am convingerea că El va fi onorat și eu binecuvântat.

Tuturora, în loc de „La Mulți Ani” vă doresc un „zbor” plăcut și o inimă înțeleaptă!

Ovidu Rauca

Rugați-vă pentru noi! Simțim puterea rugăciunilor ori de câte ori le înălțați pentru noi la Tronul lui Dumnezeu.
„Rugați-vă pentru noi, căci suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile” (Evrei 13:18)

Stăm la datorie

(din raportul de activitate al fratelui Sorin Sârbu, zona Maramureș)

Dumnezeu a îngăduit ca pe 26 iunie mama mea să plece în veșnicie, fiind bolnavă de cancer descoperit abia în metastază. Venit de la înmormânatrea mamei mele, aveam să înțeleg că încercarea prin care am trecut a fost doar experiența care să mă facă mai capabil pentru a putea face față tragediilor prin care aveau să treacă două familii din biserică. Pe 15 iulie un băiat de 26 de ani a fost accidentat mortal de o mașină pe când mergea cu bicicleta. În acea noapte grea am avut respondabilitatea să fiu cel care să transmit cumplita veste familiei. M-am rugat cu familia îndoliată în lacrimi până după miezul nopții. La un interval de o săptămână, o altă veste cumplită. Un frate slujitor din Sarasău, la 49 de ani, plecat brusc în veșnicie. Din nou Domnul a rânduit să fiu prezent la momentul decesului alături de familie și să pot da mai departe mângăierea cu care am fost eu mângăiat (II Corinteni 1:3-4). Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că prin aceste experiențe mi-a confirmat încă odată chemarea mea la slujirea pastorală în Biserica Sa.

Am avut și bucurii în cea mai mică biserică din cercul pastoral pe care îl am. Am avut două botezuri, pe 5 iulie și 13 septembrie. Nici nu se poate descrie bucuria bisericii văzând aceste două suflete mărturisindu-L pe Domnul în apa boezului. Bucuria a fost și mai mare cu cât ambele suflete erau din afara bisericii, întoarcerea lor având fondul bunei mărturii a surorilor simple dar evlavioase din biserică.

Slăvesc pe Marele Păstor al oilor pentru tot harul pe care mi l-a dat în această perioadă.

Șirul evenimentelor a fost astfel: 5 iulie, botez la Oncești; 15 iulie, înmormântare, Marius Iuga (26 de ani); 20 iulie, înmormântare, Nelu Pașca (49 de ani); 16 august, nuntă, Iuga Dan și Lavinia; 13 septembrie, botez la Oncești (în fotografie).

Țin să mulțumesc încă odată tuturor care dăruiesc cu inimă largă sprijinindu-ne pe noi, care dorim să slujim Domnului în biserici mici și care ne simțim binecuvântați de fiecare ajutor primit. Împreună cu soția Simona, și copilașii Ezra și Lois, vă mulțumim în Numele Domnului Isus Histos. — *Sorin Sârbu*